

Προβληματισμοί ...ζωής και θανάτου

Υποβοηθούμενη αναπαραγωγή, τράπεζες φύλαξης βλαστοκύτταρων, άμβλωση, ευθανασία, κλωνοποίηση, τροποποίηση γενετικού υλικού μαρτυρούν πως ο άνθρωπος πια χειρίζεται ζητήματα που αφορούν τη ζωή ή το θάνατο. Φλερτάρει με τον τίτλο του Δημιουργού και αξιώνει την παντοδυναμία του...Υπέρτατου Όντος.

Και σκέφτομαι: Αν και όταν όλα αυτά γίνονται επ' αγαθώ της ανθρωπότητας, όπως για παράδειγμα η εξωσωματική γονιμοποίηση που χάρισε την ελπίδα σε πολλά άτεκνα ζευγάρια, τότε έχει καλώς. Αν, όμως, ελλοχεύει ο κίνδυνος, της κερδοσκοπίας, της εκμετάλλευσης του ανθρώπινου πόνου, της υλοποίησης αρρωστημένων σχεδίων που φαντάζουν με σενάρια επιστημονικής φαντασίας, τότε αξίζει να σταθούμε με μεγαλύτερο σκεπτικισμό και περισσότερη υπευθυνότητα απέναντι σε ό, τι μας προσφέρει η σύγχρονη επιστημονική γνώση.

Με αυτή τη λογική, κανείς δεν μπορεί να υποστηρίξει πως η άμβλωση δεν είναι δολοφονία, αφού η καρδιά του εμβρύου χτυπά μόλις από την Πέμπτη εβδομάδα της κύησης. Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να κόβει το νήμα της ζωής, έναντι μάλιστα αδρής αμοιβής σε χώρες που έχει νομιμοποιηθεί η ευθανασία, εκμεταλλευόμενος το ανθρώπινο αδιέξοδο.

Όσον αφορά το ζήτημα της κλωνοποίησης ή της τροποποίησης γενετικού υλικού διάφορων ειδών του ζωικού και του φυτικού βασιλείου, η βιοηθική οφείλει με σύνεση να διερευνήσει, να προβλέψει αλλά και να αποτρέψει τυχόν «παρενέργειες» που προκύπτουν από την υπέρμετρα φιλόδοξη και αλόγιστη σε πολλές περιπτώσεις, επιστημονική δράση.

Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε ότι απ' όποια πλευρά κι αν προσεγγίσουμε το θέμα, η ζωή παραμένει θαύμα και ο θάνατος μετάβαση σε μια «σκοτεινή» και άγνωστη κατάσταση.

Σοφία Αντωνοπούλου
Φιλόλογος

Καθημερινή Φθιώτιδα 19/ 1/ 2008